

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRĂȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Servori refruncați nu se primesc.
 Manuscrisurile nu se restituie.
 Birourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Laborate mai primesc în Viena
 H. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto
 Moos), H. Schalek, Alois Herndel, M.
 Dukas, A. Oppelk, J. Denneberg; în
 Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
 stem Bernat; în Frankfurt: G. L.
 Bause; în Hamburg: A. Siemer.
 Prețul inserțiilor: o seriă
 zarmond pe o colină 8 or. și
 30 or. timbru pentru o publi-
 care. Publicării mai dese după
 tariful și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o
 seriă 18 or. v. a. s. 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fă-careți
 Abonamente pentru Austro-Ungaria.
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 8 fl., pe trei luni 5 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se prenumără la toate oficiile
 postale din țară și din afară
 și la ad. colectorilor.
 Abonamentul pentru Brașov:
 la administrațiunea, piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30 etajul
 I.: pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 50 or.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
 3 fl. Un eșemplar 5 or. v. a.
 s. 15 bani. Atât abonamen-
 tele cât și inserțiunile sunt
 a se plăti înainte.

Nr. 137.

Brașov, Mercuri, 23 Iunie (5 Iulie)

1893.

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1893 st. v.

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprizitorii fetei noastre.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
 pe șase luni 8 fl.
 pe trei luni 5 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
 pe șase luni 20 „
 pe trei luni 10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
 pe șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 8 franci
 pe șase luni 4 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Conferența națională oprită!

Brașov, 22 Iunie v.

Sub acest titlu „Tribuna” de Marți publică în fruntea sa următoarele:

Astăzi, Luni, primarul orașului Sibiu a trimis comitetului partidului național o hârtie, prin care îl încunoștințează, că nu se poate îngădui ținerea conferenței, convocate pe 9 Iulie n. După cum suntem informați, mai ales două motive se invocă pentru această oprire și anume: de o parte tema, că întregu poporul românesc se va identifica cu Memorandul și cu procedura comitetului partidului național, ăr de altă parte agitația din regatul României contra statului ungar.

Vestea această, se ’nțelege, n’a putut să producă aici la noi decât cea mai mare mâhnire.

Trebue să ne exprimăm regretele noastre, că comitetul central din Sibiu nu a comunicat imediat tuturor țiarelor naționale române această scire prin telegraf. Așteptăm că o va face cel puțin în scris.

Impărtășirea „Tribunei” însăși nu ne lămurește în de ajuns asupra stărei lucrului. Sosit’a hârtia primarului din Sibiu ca răspuns la arătarea făcută din partea comitetului, că conferența se va întruni, ori independent de acesta la ordinul guvernului? Și ce alte motive se invocă într’nsa pentru oprire afară de cele indicate de numita foia?

Nu ni-se spune mai departe, decât comitetul a făcut ori voiesce să facă pași în contra acestei volnice opriri și în ce direcțiune?

În totu cazul este neapărat de lipsă, ca comitetul să facă deplină lumină în această afacere, precum și în toate cestiunile de urmărire din partea guvernului. Situațiunea este prea gravă și serioasă, decât ca să ne mai mulțumim cu nise comunicate vagi și unilaterale, umblându mai mult prin întunerec.

Comitetul trebue să înțelegă odată, ce este dator întregului public român și comitenților săi în asemeni împrejurări estraordinare.

Faptul opririi conferenței noastre naționale însuși este de o gravitate atât de mare, încât nici că putem adă prevedea urmările lui.

Odată aduse lucrurile așa de departe, ca să fiă împiedecați și alegătorii români de a se mai întruni și de a se sfătu asupra afacerilor publice ale țării noastre naționale, nu mai este decât numai un pas

pană la introducerea stării de asediu, declarându se pe față regimul discreționar, care în mod latent s’a susținut și continuat față cu noi Români, din vremile, când comisarul regesc conte Pechy introdusese mai întâiu „starea excepțională” în Transilvania.

De atunci și până adă necurmată am avut să îndurăm cele mai esorbitante volnicii din partea celor dela putere, cari în cestiunea română dobândiseră dela dieta ungară, încă în anii dintâi ai erei dualistice, deplină indemnitate pentru faptele lor de opresiune, ceea ce se numea în limba parlamentară: „mână liberă” pentru „pacificarea” Ardealului.

Ei bine, nici adă nu este decât această „mână liberă”, care se ridică să lovească în dreptul fundamental cetățenesc al alegătorilor români, de a se întruni și de a discuta afacerile lor publice de partid între marginile legale.

O nedreptate, o volnicie nace pe alta. Așa am ajuns acuma pană la sequestrarea totală a așa numitelor „drepturi constituționale”, cu a căroră existență (pe hârtie) se laudă atât de mult adversarii noștri!

Așteptăm să vedem, cari sunt argumentele, ce le invocă puterea publică pentru actul său cel mai nou arbitrar, căci cele indicate mai sus nu i-ar pute nici măcar în mod superficial servi ca argumente și motive justificative.

Însă pană ce se va face lumină asupra procederei și a tendinței celor dela stăpânire să fim cu țăriă sufletească și să nu scăpăm din vedere, că dator suntem a ne apăra cu deplină serioșitate bărbătească dreptul nostru de întrunire, care nu ni se va pute denega pentru durată!

CRONICA POLITICA.

— 22 Iunie.

În Crișul-mare, deputatul Carol Eötvös și-a ținut, ieri, darea sa de seamă înaintea alegătorilor. Eötvös a vorbit despre proiectele politice bisericești ale guvernului, atacând cu vehemență clerul catolic superior. Elu dișe, că cine vré să importeze legi de altunde, acela său este un tiran, sau un trădător de patriă. Vorbitorul aru voi să ia din mâinile clerului totă puterea civilă. Eötvös a atacat și aristocrația maghiară, care combatte reformele „salutare” ale guvernului. Apoi îndreptă o aspră critică contra partidei apponyiste. Elu puse întrebarea: ce a făcut partida apponyistă, ca să se numescă „națională”? Apponyi n’a luat nici o poziție; elu așteptă fînitul campaniei, pentru ca apoi să pună mâna pe prada partidelor combatante. Eötvös termină ți-când, că elu și cu aderenții săi vor sprigini în totu cuprinsul său programa liberală a guvernului, ăr la casă, decât alegătorii lui nu apróbă această, elu și depune mandatul; principiile sale însă nu și-le lapedă.

Diarul „Kölnische Ztg” aduce programul partidei opoziționale, ce s’a format de curând în Bulgaria. Din acest program estra gem următoarele: Desvoltarea națională a Bulgariei sub dinastia Coburg, delăturarea tuturor măsurilor, cari nu correspund constituției țării: în prima lină desființarea censurei de stat, a violării secretului epistolelor, internarea și espulsarea volnică, influințarea alegerilor prin guvern și organele sale. „Politik” din Praga la aceste face următoarele observări: Barbați, ca Radoslavov, Tonev, Nacevici și Stransky adevărași, că regimul Coburg pană acuma a fost susținut prin mijloacele cele mai detestabile de corupțiune politică și volnică. Ei adevărași, că afirmarea foilor din Viena și Pesta, că în Bulgaria domneso raporturi regulate și că domnia prințului de Coburg e susținută de simpatia poporului bulgar, nu e altceva, decât o palavră.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

O deputațiune maghiară la Iosif II.

Din romanul istoric „Impăratul Iosif II ca autocrat”, de L. Mühlbach.

(Urmare).

— A doua plângere a noastră este, că spre rușinea națiunii maghiare, cu ignorarea limbei latine și a limbei țării, s’a introdus limba germană în administrațiunea civilă. Această se opune diametral constituției și practicei noastre avitice, e în detrimentul mersului dreptului și a bunei ordine. Din cauza necunoștinței limbei germane, care ori cum nu se ține de esența lucrului, se esclud cei mai bari și mai inteligenți barbați dela oficiile publice, ăr alții, cari nici nu se pot asemăna cu ei, vin în locul lor numai fiindcă știu nemțesce.

— La asta v’ răspund următoarele: Limba germană e limba universală a imperiului meu! De ce să lasă a se tracta legile și afacerile publice, numai într’o singură provincie în limba națională? Eu sunt împăratul imperiului german; astfel statele celelate sunt numai provincii, cari în unire la olată formeză un

corp, al cărui cap sunt eu. Deoa ar fi Ungaria prima și cea mai însemnată țară a mea, așa pune limba ei, ca limbă principală; așa însă trebue să fiă limba germană limba de frunte în toate provinciile mele.

A treia plângere a v’astră vi-oiuspune eu: această este, că am orânduit conscripția bunurilor v’ostre și că, în contradicere cu constituția, care asigură eliberarea v’astră de sub povara dărilor, am poruncit să plătiți și voi dări ca și ori care cetățeni. Această am făcut-o cu preougetare serioasă și sunt resolut a o esecuta cu consecință.

Privilegiile și libertățile nobilimei consistă în toate țările nu în aceea, ca să nu contribuie nimica la sarcinile publice, — din contră: în Anglia și Holanda ea p’ortă mai multe greutăți, ca ori unde, — ci consistă în aceea, ca nobilimea însăși să se impună de bună voiă sarcinile necesare pentru susținerea statului. Libertatea persoanei e a se distinge de ceea a bunurilor, cu privire la cari nu nobilul ca atare, ci ca proprietar p’ortă sarcinile. În privința această proprietarului, abstragându dela persoană, trebue să fiă egal cu ori care altu cetățeni. Fiăcare trebue să aducă obo-lul pentru binele comun: nobilul, cetă-

țenul, țeranul și împăratul. Legea despre plățirea dărilor, nu o pot retrace.

— Dér, Sire, asta se împotrivesc constituției noastre!

— Are Ungaria constituție? Întrupe împăratul r’ăstit. O dietă tumultuantă, exempția nobililor dela ori-ce sarcini iobăgia cea mai dură a trei cincimi din țăriune: e această constituție?

— E constituția Ungariei și Maiestatea V’astră ni-ați dată promisiunea solemnă de a ne observa neștirbite drepturile și privilegiile cuprinse în această constituție; dér chiar și fără asigurări speciale, datorința conservării libertăților naționale stă în legătură nedespărțită și condiționată cu dreptul de succesiune a casei austriace.

— Ah, voi cutezați a mă amenința? strigă împăratul în tonul indignației.

— Ba nu, Sire, noi cutezăm numai a da esprime durerii noastre și ne simțim îndatorați a spune adevărul curat unui monarhu iubitor de adevăr. Noi avusem să suferim, deja sub înăntașii Maiestății V’ostre, unele lucruri, cari nu se unesc cu constituția și cu legile noastre. Dér cel puțin legile fundamentale au rămas pană la m’rtea Mariei Teresie ne-

tațate, căci cu toate că Maria Teresia în anii din urmă n’a convocat dieta ungară, privilegiile noastre le-a observat cu sfințenie. Ea s’a încoronat și a pus jurământ. Asemenea și Carol VI și Iosif I. Dreptul de succesiune și libertățile naționale sunt compatibile, precum arată constituția altor țări.

— În Ungaria însă nu există libertăți naționale, ci numai libertăți nobilitare; nu există națiune, ci numai domni și sclavi, și tocmai asta vré eu să schimb, să sistez. Voi vorbiți de libertăți! Libertatea nu se unesc nicăiri cu sclăvia și voi vreți libertatea numai pentru nobili, ăr pentru popor solăvia!

— Și credeți Maiestatea V’astră serioș, că libertatea generală câștigă prin conscripția?

— Ah, aici vine altu patruea punct al plângerilor. Da, conscripția v’ este un spin în ochi, căci asta impune și nobilului datorințe, face din elu cetățeni și fiu al patriei sale. Ea îi pune sabia în mână și-lu chiamă în serviciul patriei, nu pentru-că e gentilom, ci pentru-că e om, față de carele patria își are drepturile sale!

— Noi nu am denegat nicădată patriei brațul nostru! esclamă contele

În comitatele ungurești cîră actualmente o petițiune către parlament, a adunării comitatense din Debrețin. În petițiunea aceasta se cere reformarea camerei magnaților „conformă spiritului timpului”. Această curendă a ajuns în desbatere și în adunarea comitatului Albei Regale. De obicei în acest comitat influința contelui Zichy este dătătoare de ton, n'a îndrăsnit nimenea să vorbească în această chestiune. Atunci luă cuvîntul fișpanul br. *Fiath*, care dîse următoarele: „Și eu sunt membru al camerei magnaților, sunt membru din întâmplare, prin nascere, sunt membru prin pozițiunea și averea mea. Acest principiu nu este modern. Adevărata democrație cere o schimbare. Ce e drept alții ar fi chemați, să desfășure aici stindardul democrației, nu eu ca fișpan; dîr declar, că și prin încrederea poporului și prin alegere pîte ajunge cineva în camera magnaților și că numai acela, care se distinge prin talent, onoare și muncă, pîte să ajungă la o treptă înaltă în viață și în societate”. Impresiunea acestei vorbiri a fost atît de puternică, încît adunarea se alătură la petițiunea dela Debrețin.

Plângeri nebasate.

Dăm ađi în resumat articolul apărut în „*Egyetértés*” dela 1 Iulie, despre care am făcut amintire în numărul de ieri, și care pîrtă titlul „*A legujabb oláh izgatások*” („Cele mai noue agitații valaha”). Etă cum se exprimă fîia ungurească:

Este un sistem fîrte greșit și rău acela, de care este condus guvernul față cu agitațiunile de naționalitate: e comod, dîr periculos. Ți de țî putem speria, că sistemul *noli me tangere*, este politica cea mai necoresctă. Și totuși guvernul n'o rupe cu el. Privesce cu indiferența cea mai de admirat aparițiunile, ce est la ivelă, și desprețuind tîte jăluirile opiniunii publice, avertismentul și sfatul acesteia, peste tot nu face nimic, pentru ca sîu să împiedece, sîu să contrapondeze cumva agitațiunile neînfrîinate ale presei române, deși pîte să soie, că pîrtarea lui nu este privită drept o marinimie tolerantă; pîte să soie, că presa din România și alături cu acesta presa valahă din Ungaria, este tot mai ageră, mai orbă cîtezătoare și mai obraznică în lupta deschisă contra Maghiarilor.

„*Egyetértés*” spune apoi, că tîte aceste agitațiuni nu sunt necunoscute guvernului. Ele s'au discutat Țilnic în presa maghiară, ba unul dintre cunoscătorii „fundamentali” ai atacerilor „valaha” a publicat și un ciclu de articuli, în colonele

Pálffy; noi am apărut-o cu sîngele și viața noastră și nimeni nu a cîtezat a-i atinge drepturile și libertățile, cîci noi am sărit în apărarea lor. Noi scim bine, ce consecințe are conscripția în țîrile învecinate: Silesia, Bohemia și Moravia. Poporul nostru întreg se îngrozesc, cu noi împreună, de conscripția. Poporul cînosce libertățile imperiului nostru și soie, că nimeni nu pîte fi constrîns contra voiei sale să facă servicii militare, și asta i e atît de adînc tipărită în inimă, că nimic nu-l pîte convinge despre contrariul. Dîc și domni ar fi conscriși în asemenea mod, ca și supușii lor, rușinea acîsta ar vătîma adînc inima fî-cărui nobil. Și esaminînd tîte motivele și consecințele conscripției, venind la concludiunea finală, că și noi, cari ne-am născut în dulcea libertate, am ajuns în trista solăvia, și că suntem guvernați în același mod, ca și celelalte provincii germane. Înș înainte de a ne supune, mai bine ne jertim sîngele și viața și murim în solăvia rușinosă.

— Er eu, esclamă Iosif cu roșeta mîniei pe obraz, vî dîc, că veți trăi așa, cum eu, regele vostru, vî poruncesc să trăiți!

(Va urma.)

sale, cari ar pîte fi de ajuns, ca să tredească pe guvern din fantasiile sale și să-i arate pericolul, ce cuprinde sistemul politiceii lui. Despre chestiunea acîsta s'a făcut amintire și cu ocazia desbaterei bugetului, provocîndu-se la articuli din „*Egyetértés*”, dîr ministrul de culte, nicî măcar n'a aflat de demnă a răspunde. Continuă apoi fîia kossuthistă:

Guvernul n'a făcut nicî un pas, ca să pună stavilă unui astfel de războiu înverșunat, ce se pîrtă din partea întregii societăți a unui stat străin; n'a făcut un singur pas măcar în direcția, de a împiedeca amestecul faptic al Ligei române din Bucuresci în afacerile din Ungaria. Așa se vede, că guvernul maghiar privesce *en bagatelle* întreg lucrul, er pe lîngă o astfel de pîrtare nesocotită a lui, se îngîmădesce din țî în țî materia es-piosibilă aici în țîră, care cuprinde în sine chiar pericolul unor izbucniri revoluționare... Guvernul nu s'a îngrijit, ca presa din România, să nu se folosesc de atacurile cele mai arogante contra Maghiarilor, și ca în România să nu se pornescă o adevărată cruciadă contra națiunii maghiare. Guvernul se mîrginesce de a nu face de loc politică de naționalitate. Tîte chemarea lui o îndreptăză societății, care e cu mult mai slabă, decît să se pîrtă lupta o'o problemă atît de grea... Liga din Bucuresci se îngrijesc, ca publicațiunile, ce ne blamă pe noi, să se răspîndesc cîtu de bine și să prezenteze națiunea maghiară în străinătate, ca pe o masă barbară, care cu cruditate medievală trată pe Valahii dela noi, ce sunt cu desăvîrșire apăsați. Foile române din Ungaria, pe lîngă aceea, că publicațiile murdare ale presei din România se pîrtă răspîndi liber în țîră, reproduc tîdeuna, o'o tendință josnică, articuli agitatori ai presei din România, ba după buna lor plăcere, îi amplifică și esplică, ca efectul lor să fî și mai mare.

Spune apoi organul kossuthist, că Liga din Bucuresci, cu ajutorul presei, scrie Țilnic despre atrocitățile, ce le sevăresce puterea oficială din Ungaria față cu apărătorii cauzei române, că Liga provocîndu-se la acîsta, a dat un apel, prin care provocă pe cetățenii din România să spriginescă cauza Ligei, apoi continuă:

Ce ne folosesc nouă, că noi avem conștiința dreptății noastre, cînd ei (Românii) pîte continua lupta cu succes prin astfel de minciuni, cum o și continuă? Cele ce se petrec, ne dovedesc, că minciunile acestea se cred și în străinătate, er aici acasă le folosesc agitatorii pentru a ațîța și a provoca spiritele. Decurgî înainte noastră pregătirile pentru marea adunare din Sibiu: putem vedea și din acestea, cîtu de mult agitatorii au cîfundat pe Valahii din Ungaria în amărăciune, cîtu de mult i-au făcut să credă, că ei sunt persecutați, apăsați, și liberarea lor n'o mai pîte aștepta decît dela un amestec străin.

După ce spune, că guvernul maghiar nu mai pîte rămîni indiferent față cu aceste „agitațiuni”, fîia kossuthistă sfîrșesc astfel:

Ar pîte (guvernul maghiar) să afle modul, cum să înfrîneze în România agitațiunile continuate contra statului maghiar agitațiuni periculoase importate și la noi. Într'adevăr, ar fi timpul, ca guvernul s'o rupă cu sistemul sîu de pîna acum și să nu mai suferă o'o abnegația pacnică, ca societatea unui stat vecin, care trăesc cu noi în raporturi de prietină oficîose, să continue cel mai nedrept și mai neechitabil războiu contra intereselor noastre mult temute și contra liniștei interioare a Ungariei.

SCRILE ȚILEI.

— 22 Iunie.

În chestiunea unei „alegeri” de notar. Din Calbor ni se scrie: Încă din primă-

vără, fîsolgăbirul din Agnita publică concurs pentru ocuparea postului de notar cîrcială pentru comuna Calbor, Boholț, și Rodbav. S'au și prezentat 6 concurenți anume 5 Sași și 1 Român, Maghiari însă nicî unul. Fîsolgăbirul se vede astfel în „pericolul”, de a vedea alegîndu-se ca notar un Nemaghiar, ba — horribile dicta — mai că se pîte întempra să fî ales chiar concurentul Român, de obicei Românii erau de astă dată hotărîți de a pîși energic și solidar pentru rîșnirea acestuia. Mulțumită însă despotismului dîi fîsolgăbiru, patria de ocamdată a scăpat de un asemenea „pericol”. Fîsolgăbirul a amînat din nou alegerea pe timp nedeterminat (pîte pîna se va afla un concurent maghiar, ori jidan). Sunt deja șase ani și jumătate de cînd acest cerd n'a mai putut apuca la un notar definitiv al sîu, prin ceea ce locuitorii suferă multe neajunsuri. Românii însă vor să se grupeze pe lîngă candidatul român, ori cînd se va întempra alegerea. Dorim numai, ca la timpul sîu să se prezente concurenții romîni în număr de ajuns, pentru ca astfel să putem ave și Romîni în candidații. — *Brumărelă*.

—x—

Studentii ruteni, cari au demonstrat în contra mitropolitului Sembratovici, după cum anunță „*Galicianin*” din Lemberg, în curînd vor fi eliberați din închisore.

—x—

Cestiunea duelului. Pîna acum o parte mare din bărbații competenți au pledat în contra duelului. În țîle trecute a apărut însă o broșură, ală cărei autor este maiorul auditor al cav. de Korvin-Dzebanki, care susține, că duelul este legal. Autorul propune următoarele principii: Duelul inevitabil și Ținut în tîta regula, nu este punibil. Responsabilitatea în prima linie o au secundanții. Un duel fără secundanți, este supus unei pedepse grele.

—x—

În contra brutalităților militare. Ministrul comun de războiu generalul Bauer a dat ordin de comandelor de trupe, ca să pornescă cercetări severe privitoare la maltratarile de soldați, ce au format obiect de interpelațiune în delegațiuni. Despre rezultat se se facă apoi raport ministerului.

—x—

Reuniunea cehă „*Ustredni Matice Skolska*” a dat în țîlele trecute nice festivități populare, ală căror venit curat a fost de 21,000 fl.

—x—

Țarevici a făcut în 1 Iulie o vizită reginei Victoria în Windsor. (Londra) Pe strade densul a fost salutat cu căldură din partea publicului. Regina i-a conferit ordinul „*Jaratierei*”. La reîntorcerea sa, Țarevici va visita în Haaga pe ambele regine ale Olandei.

—x—

Rectorul magnific al universității din Cernăuți, pe anul școlar 1893/94, după cum anunță „*Gaz. Buc.*”, a fost ales profesorul Dr. Frideric Kleinwachter.

—x—

Călătoria pe vapor spre Orient. Biroul căilor ferate de stat ung. arangiază cu începutul lui Septemvre a. c. călătorii de elită spre orient cu vapore accelerate și separate. Vaporele vor fi asortate cu cel mai mare confort, lumină electrică, băi, bucătăria bună etc. Mersul este din Fiume, spre Abazzia, Ragusa, Atena, Constantinopol, Vifeem, Port Said, Ismaila-Cairo. Din Cairo, atingînd Alexandria, retour prin Catania, Corfu, la Fiume. Esecutarea corectă a arangiametului o supraveghiază în persună șeful biroului c. f. ung. Durata călătoriei este socotită cu 40 țîle. Prețul călătoriei inclusive costul este: cl. I fl. 600; cl. II fl. 450. Număr limitat de călători. Aceia, cari se vor însina, vor ave să plătesc 150 fl. îndată. Terminul de anunțare este 1 August n. c. și are să se facă la biroul căilor ferate de stat ung. Brașov strada Vămii Nr. 11., unde se pîte căpeta programe și itinerarii.

—x—

Noi canonici în capitolul dela Gherla. La propunerea ministrului unguresc de

culte, Maiestatea Sa a numit pe poplă *Alexandru Bene* de canonic cancelar, er pe directorul seminarială *Ioan Georgiu* de canonic prebendat în capitolul român gr. cat. din Gherla.

—x—

Musica crășenescă, va cînta, decî timpul va fi favorabil, pe pînenada de jos, mîne dimînță la 7 ore.

Prigonirile și presa străină.

„*Journal des Débats*” dela 22 Iunie, publică o corespondență din Viena, în care se vorbește despre procesul politic intentat comitetului nostru pentru Memorand. După ce reamintesc mergerea deputăției la Viena etc., dîce:

Împăratul, se soie, nu a vrut să primescă deputăția română. Atunci memorandumul fî remis în mînele șefului cancelariei imperiale, care prin ordin superior, îl expediază guvernului dela Budapesta. Acesta, la rîndul sîu, îl înapoiază pe adresa dîrului Rațiu, adăogînd, că față de ilegalitatea înt. eprinderii Romînilor, refusa de a esamina memorandumul și de a ocupa de plîngerile, cari se cuprîndea în el.

Dîr comitetul național nu se descuragiază. Vîdînd, că la Viena și la Budapesta nimeni nu ascultă plîngerile lor. Românii se adresă opiniei publice a Europei întregi. Memorandumul fî tradus în francezesc, englezesc și nemțesc și expediat la adresa tuturor personagelor politice din Europa — astfel, că în puțin timp, pretutînd lumea era luminată asupra adevăratei situații a poporului român în Ungaria.

Cestiunea nu putea să se oprîscă aici. Călătoria la Viena a Romînilor, a dat loc la desbatere furtunoasă în camera deputăților din Budapesta. Guvernul unguresc, care avea încă de șef pe cuntele Szapary, sfîrși prin a ceda opozițiunii și ordonă o anohetă judiciară. Cercetarea fî lungă și minuțioasă, ea dură 10 luni aproape. Cătră mijlocul lui Mai, se încep instrucția. Cei 25 membri ai comitetului fî chemați inaintea judecătorului de instrucția. Toți, fără excepție, s'au prezentat la interogatoriu și au făcut declarații identice, recunoscînd, că au asistat la conferința delegaților romîni dela Sibiu, și au votat prezentarea unui memorandum regelui, că au participat la redacțiunea acestui document și că în fine au operat publicarea și expediarea lui în străinătate.

Dîr în același timp, preveniți, protestă în contra învinuirii, că „au completat o rîscolă împotriva autorităților constituite ale Ungariei”. Ei declarau, că Românii adresîndu-se Regelui, au usat de dreptul de petiționare garantat de constituția, același drept, de care s'au servit oăteva luni mai tîrziu episcopii unguri, cînd au supus Regelui memoriul în contra programului politico-religios al ministrului Weckerle. Etă pîna unde a înaintat chestiunea!

Reforma valutei amenințată.

Dificultățile, ce le întîmpină ministrii de finance austro-ungari, în regularea valutei (a etalonului de aur) le descrie „*Budapester Tblt*” în modul următor:

„Din ce în ce mai numîroase devînt greutățile, cari se opun aducerei în depînire a reformei valutei noastre. Căderea prețului argintului și disagio, care face ađi 3/4 procente, inspiră neliniște în țîră și pe cînd reformatori valutei noastre, acum cîteva luni chiuiau de bucurie, acum sînt cuprîși de o adîncă tristețe. Chiar și din tîte încercările de înfrîmțare oficîose și oficîose reună pesimismul. Noi dorim și sperăm, că temerile, ce există în Ungaria, nu se vor adeveri, cîci deruta regulării valutei, ar aduce cu sine o gravă crîsă economică pentru patria noastră, care ar deveni fatală pentru ori cine. Interesele fiicăruia, a celui sărac, ca și a celui bo-

gată, sunt strâns legate cu succesul marelui operațiunii, pe care au întreprins-o pînă prea îndrăzneț ambele guvernele: monarhii, a acelei mari operațiuni, care n'a fost pregătită cu destulă îngrijire și prin urmare nici nu pînă pînă este ostentată destulă de repede. Dîrăul nostru, încă dela început, a urmărit cu mare atențiune nișuștele ambilor miniștri de finanțe și a arătat greșelile și defectele bătătoare la ochi. Durere însă, făcătoare și ne aduce o nouă și puțin îmbrăcătoare surprindere, așa că în diarele, cari stau în relațiune cu guvernele, se vorbește de-a doua oară de o amănare a reformei valutei, ca de un lucru, care ar fi desine înțeles.

Aceste toate nu le-a așteptat nimenea în beția de aur, ce domnea atunci, când Dr. Weckerle a ținut prima vorbire asupra regulării valutei! Pînă multe s'ar fi schimbat. Multe ar fi eșit mai bine, deocînd financiarii conducători ar fi pășit mai cu prevedere, să nu dîcem mai cu chibzușță, la rezolvarea marelui probleme. Dîră sunt de prisos plîngerile, căci ce s'a întemplat, nu se mai pînă repara, însă critica trebuie să intre acum cu toată puterea în drepturile ei, pentru ca pe viitor să se pînă evită urmările grave. Noi ni-am adresat la câteva dintre cele mai distinse autorități financiare, pentru ca să aflăm judecata acestora asupra stării momentane a reformei valutei și asupra șanselor unei transacțiuni financiare pentru viitor, și din răspunsurile primite — pentru care le mulțumim — reese, (orî cât de rezervate și pline de considerațiune sunt unele din aceste judecări pentru miniștri de finanțe ai Austro-Ungariei) că: procederea d-lor Dr. Weckerle și Dr. Steinbach în multe privințe a fost greșită, că rezultatele de pînă acum sînt nesatisfăcătoare și că nici un specialist cu rang și nume nu pînă lua o garanție pentru reușita reformei valutei.

Intimpinare.

În nr. 122 dela 5(17) Iunie c. am publicat o corespondență din Brană, subscrisă de d-lu N. Manoiu, în care acesta ridică grave acușări în contra d-lui Iacob Popenciu, protopretore în Brană, prezentându-l ca pe un funcționar volnic și nedrept, cu care populațiunea din cercul Branului ar fi foarte nemulțumită. Cu deosebire fu învinovățit d-lu Popenciu pentru confiscarea unui exemplar din „Memoriul studenților universitari români“.

La acestea primim o intimpinare, subscrisă de următorii Români din cercul Branului. Numele preoții: Leontin Pușcariu, Ioan Moșoiu, Moise Micu, George Pușcariu, Georgiu Enescu, Ilariu Reiter, George Babeș și Ioan Centea; învățătorul I. Runceanu; primarii: Ion Voiculescu, Dionisie Ioniță, Leonte Dima, Ilie Nemeș, Bartolomeu Badescu și Nic. Runceanu; notarii: Ioan Rață, Axente Moșoiu, Ioan Vodă și Ioan Vlad. Apoi: Ios. Enescu, comerciant; Petru Popoviciu, George Guima, Ioan Berariu și George Gărbacia.

În această intimpinare, d-lu Iacob Popenciu este prezentat ca un funcționar bun și iubitor de dreptate; se dîce, că d-sa pe toți tinerii, cari au lucrat în cancelaria sa, a căutat să-i așeze în posturi bune. Așa a înaintat în timpul din urmă și pe George Babeș ca cancelist pretorial. Înaintarea acestuia, esoperată prin d-lu protopretore, se dîce că „a supărat pe d-lu Manoiu pînă la nebunie“.

În total, intimpinarea din vorbă prezentă corespondența d-lui Manoiu ca efluxul unui dor de răsunare nemotivată. Grav învinovățit este d-lu Manoiu cu deosebire prin unele acușări, ce se dîce că le-a făcut d-sa la adresa unora dintre frații săi Români. Așa de es. în intimpinare se dîce între altele:

„Din cauză, că la stărușța d-lui protopretore, prefectul comitatului Făgăraș a denumit pe George Babeș de cancelist pretorial și nu pe el, făcătoare corespondentul N. Manoiu arătare la înaltul ministeriu, că protopretorele vorbește contra Ungurilor, și că el, „care e pînă

truns de simțimentele patriotice maghiare și pînă fi un membru folositor statului maghiar, e desconsiderat de superiorii săi;“ arătare corespondentul N. Manoiu tot la înaltul ministeriu pe un tîrî modest de aici, George Babeș, că nu înfrunose condițiunile de a fi numit cancelist pretorial, neposedând simțimentele patriotice, deși tot cercul mult, prea mult s'a bucurat în fața situațiunii de astăzi, că puterăm o pînă un cancelist din mijlocul poporului și care cunose neșaurile acestuia. Mulțumim numai lui Dumnezeu, că aceste arătări rămaseră fără rezultat“.

În ce privește confiscarea Memoriului, în intimpinare se dîce: „Afacerea cu confiscarea Memorandului nici pe departe nu stă așa, după cum o descrie d-lu corespondent. D-lu protopretore s'a dus în cancelaria, unde scia dînsul ca ajutor de notar, în urma arătării, ce se făcuse la comanda de gendarm, că dînsul are cărți oprite chiar prin ordinațiune“.

Din acest pasagiu al intimpinării domnilor susnumiți, nu ne putem de loc lămuri asupra adevăratei stări a lucrului cu cercetarea făcută după memoriul studenților universitari din România. Cine a făcut arătare la comanda de gendarm și pe ce temei? Cum stă afacerea și pînă unde a ajuns? Confiscatu-s'a ceva sau nu? Despre toate aceste întrebări nu suntem deslușiți.

Ne pare rău, că ne vedem siliți a înregistra, din sinul fraților noștri Brăneni, asemenea triste neînțelegeri. Sperăm însă, că se vor curma érași, și în această speranță declarăm afacerea din chestiune deocamdată de încheiată.

Raportul anual

despre starea și activitatea societății de lectură „Inocențiu M. Clain“ a teologilor din Blășiu, pe anul școlastic 1892—93

„Unii s'au simțit în cuget
Unii în Dumneșu“
(Devisa Societ.)

În secolul, ce pînă cu atîta mândria frumosul epitet de „secolul luminei“, și care imbrăncit de numărul anilor, se apropiă cu pași giganti de mormînt, atîta artele, cât și științele au luat un avînt uimitor. Urmarea firească a acestui progres a fost, că s'a ușurat existența poporului în multe privințe și s'a satisfăcut multor lipse și neajunsuri, de cari suferia omenirea în secolii precedenți.

Secolul prezentă a făcut, ca inima omenescă să bată mai tare ca orî și când după libertate; în el au curs mai multe lacrimi pentru reoștigarea drepturilor naturale și s'au descărcat din pepturile omeniei cele mai sincere suspine după fîc și prosperitate. Bunăstarea materială încă a făcut progrese însemnate, contribuind la acesta în locul primă numărul cel mare al invențiunilor geniale.

Secolul prezentă, prin glasul său de deșteptare, a treșit din letargia mai pe toate popoarele și națiunile, arătându-le direcțiunea în care au să pășescă, precum și mijlocele, ce duc la fîc și pace internă. Și vocea lui nu s'a oprit numai în palatele sumptuoșe, ci a străbătut și pe drumul puțin umblat, la căsuța țeranului simplu. Acesta treșindu-se a început a observa, că acum forța brutală nu mai este în stare să-i apere existența, ci că e neapărat necesar, — deocînd voese să mai trăescă — să se cultive, să-și făuriscă și el arme de acelea, cu cari este atîcăt, și cari se vor folosi în războiele viitoare, deocînd armele culturii adevărate și științii.

La acest rezultat se pînă ajunge însă numai prin labore, diligență, numai prin muncă, ce o putem socoti între primele principii de viață. Căci e adevăr, că un individ, precum și un popor, ce nu e altceva decît o colectivitate de indiviși, numai atunci începe a fi cunoscut și respectat, când își manifestă rezultatele activității sale corporale și intelectuale.

Orî cât de încordată însă ar fi activitatea unui om, totuși, în genere vorbind, nu pînă să fiă așa rodnic, ca atunci,

cînd mai mulți cu puteri unite voesc să ajungă la un rezultat. Și secolul prezentă nu ni-a rămas dator nici on idea unirii, concordiei, frăției și solidarității. În el s'a pusă baza solidă la nenumărate instituțiuni, reuniuni și asociațiuni științifice, sociale, industriale, agronomice etc., în cari unul apără și lucră pentru existența și prosperitatea tuturor, și toți pentru existența, înflorirea și prosperitatea unuia. Și în comună apoi gustă fructele pline de dulcșă ale laborei frătesce.

În fața curentului progresist, e tare natural, deocînd nici tinerimea nu se dă la o parte, ci pune mîna la lucru, avînd în vedere sublima misiune de a conduce, cultiva și inspira simțimentele nobile și virtuți creștine și civice în poporul din care face parte, cu care are să trăescă și să-l apere ca pe un părinte bun.

Tinerii, împinși de curent și de dorul fîc după perfecțiune, au și înființat mai în fîc care centru de cultură câte o societate literară, unde se se pînă cultiva și să-și pînă concepe idei nobile și propuneri mărețe, cari au să le servesc în viitor de călăuză.

Demni noștri antecesorii cunoscînd și înțelegînd spiritul timpului, care pînă unirea puterilor, în anul 1864 s'au concentrat luându-și de deșă sublima idea a bardului dela Miroști: „Unii s'au simțit în cuget, unii în Dumneșu“, s'au concentrat și au pusă baza societății literare: „Inocențiu M. Clain“. Ei au făcut acest început, fiind pînă de sînta lor chemare și de interes viu pentru viitorul și înflorirea bisericii și a națiunii noastre. Au făcut acesta, pentru ca fîcitorilor preoți și conducători imediați ai poporului să le fiă mai ușor perfecțiunea intelectului, a cărui obiect sublim e adevărul, e Dumneșu, precum și cultivarea inimii, ce are de obiect bunul și frumosul. Au făcut acesta, fiind deplin pînă de serioșitatea și ponderositatea cauzelor, ce au să le apere preoții Domnului și căpitani ai poporului. Ei au întemeiat societatea literară „Inocențiu M. Clain“, unde membrii să-și culgă în tăcere și liniște sîntă, ca și albinele în un câmp înșesat de flori, să culgă soșne, pe cari cu bărbăție și entusiasm să le verse în mijlocul poporului, ce înșescă atîta de mult după ele. Să verse științe în mijlocul poporului, care deocînd a fost spusă vre-odată pericolului de a nu mai fi ceea ce este, de sigur că e spusă acum, când îi este batjocurată limba și ceea mai sf. simțiment: simțimentele religioșe. Acesta e pericolul cel mai mare pentru un popor, căci pînă ca suferă el alte lipse și neajunsuri, pînă atunci în toate neșaurile fizice și psihice alergă plin de demnitate și cu rugăciunile pe buze între păreții bisericii, unde află refugiu în persecuțiune, mîngăere în suferințe, tîră și perseverență în luptele pentru realizarea idealului său. Când însă inima îi este zdrobită, atunci el nu se mai cunose pe sine, și cu atîta mai puțin pe altul. Urmarea acesteia apoi este tot ceea, de ce e capabilă furia deslănușă, este barbarismul.

„Miraris si nondum sapientia omne opus suum implevit“

Nondum tota se nequitia protulit; Adhuc nascitur et hinc omnes operam damus!“

Mulți n'au învățat încă din experiențele pline de amintiri dureroșe ale trecutului, când se tîmăia unei teatraliste nebune, n'au învățat, s'au că voesc să reșescă experimentul și la finea secolului prezentă, împingînd poporul pe pînă necredinții.

Sperăm însă, că deocînd în fruntea poporului se află conducători bari, cari țin cont de împrejurările timpului, înarmați cu armele luminii și „înveliși în virtuși“, experimentul nu va succede. Nu, deocînd preotul neincetă va avî înaintea ochilor cuvintele Apostolului: „Strigă cu tîră și nu înceta, ca trîmbița înaltă vocea ta“, și deocînd va pondera urmările neglijenței esprinimate de același sf. Apostol: „Vai mie de nu voi predică“.

(Va urma.)

Scire ultimă.

Guvernul unguresc și adunările naționalităților.

„Egyetértés“ dela 3 Iulie, publică cuprinsul unei declarații, ce s'a făcut unui colaborator al său din partea ministerului președinte Weckerle de următorul cuprins:

„Fișpanul din Sibiu și autoritățile polițienesci din Sibiu vor fi avisate, în modul cel mai viguros, că față cu adunarea, ce se va ține în 13 Iulie la Sibiu, să procedă cu strictetea cea mai mare. Avem scire sigură, că în foile din România, și mai ales într-o foie română scrisă în limba franceză, stă scris, că din România vreu să ia parte la adunarea din Sibiu nu numai tinerimea studișă, ci și senatori.“

„Punctul nostru de vedere e următorul:

„Ținerea adunărilor este un drept constituțional, care este garantat din parte-ne numai propriilor noștri cetățeni ai statului, ér nu și cetățenilor dintr'un stat străin. Tocmai pentru acesta, nu se pot permite astfel de adunări, la cari iau parte și cetățenii unui stat străin, mai ales, când aceste adunări au tendințe politice. De aceea avisul nostru tinde dela aceea, ca întru cât se intenționează ținerea unor astfel de adunări, acestea să fiă oprite a priori. Decă însă adunările sunt anunțate așa, că în acelea vor lua parte numai cetățenii ai statului și cu toate acestea iau parte și cetățenii din state străine: adunările să fiă imediat disolvate. Decă cumva cetățenii unui stat străin totuși vor asista, atunci autoritatea politică maghiară să le facă cunoscut punctul de vedere de drept, și decă cu toată încunoscințarea, totuși vor lua parte la adunări, atunci să fiă numai decăt dat afară, eventual chiar și deșinuși.“

„Pentru observarea strictă a acestei avisări, șefii autorităților politice sunt în persoană responsabili și procederea lor se va controla și printr'un comisar al guvernului trimis de-adreptul“.

DIVERSE.

Anecdote electorale. E un obicei din vremuri străvechi în marele ducat de Mecklenburg, — povestesc un diar franceș, — că proprietarii împart în fie-care primăveră lucrătorilor lor agricolî câte un miel. Cu ocazia alegerilor de acum trei ani, unul din proprietarii acestia a dat de scire că: cei cari vor vota pentru socialisti, nu vor primi în anul următor cadoul. Spre mirarea generală, un buletin socialist eș din urnă! Proprietarul somă pe vinovat să se anunțe, declarînd că pînă atunci cadourile vor rămă în grajdurile curții. Nimeni nu se denunță. Peste câte-va săptămîni, îngrijitorul moșiei fu concediat. În mîna lui, el explică enigma cu votul socialist: însăși șgaritul proprietar votase pentru socialisti, ca să aibă un pretext, ca să-și păstreze mieii.

Rege antidinastic. Bernadotte, fondatorul casei regale a Suediei, nu voia nici odată să se lasă a fi vaccinat. Atunci era moda la toată lumea de a se vaccina. Cu toate acestea o dată, doctorul creșcîndu vaccinarea indispensabilă, insistă așa de mult în căt regele consimți. Dîr mai înainte, diș regele doctorului, jurămîi, că nu vei diș la nimeni ceea ce vei vedea. Bernadotte ridică mîneca cămășei sale și doctorul vedu un tatuagiu reprezentînd un bonet phrygian cu această deșă: „Morte regilor!“ Acest tatuagiu data din timpurile în cari Bernadotte era grenadir și mare admirator al lui Robespierre. El striga pe atunci: Morte regilor! și și-a sfîrșit viața pe un tron.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Iulie 1893.

Renta ung. de aur 4%	115.25
Impr. oăil. fer. ung. în aur 4 1/2%	124.10
" " " argint 4 1/2%	101.40
Oblig. " " de ost. I. emis.	120.70
Bonuri rurale ungare	95.-
" croato-slav.	—
Despăgubirea dijmei de vin.	97.50
Imprum. ung. cu premii.	148.50

Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	97.65
" " argint " "	97.55
" " aur " "	117.90
Losuri din 1860	147.-
Aoții de-ale Băncii austro-ungar.	984.-
" " " ung. de credit.	413.-
" " " austr. de credit.	385.25
Galbeni imper.	5.86
Napoleonori	9.82
Mărci imp. germ.	60.65

Cheque-Conto
la postă
Nr. 505.

INSTITUTUL DE CREDIT
ȘI DE ECONOMII
„ALBINA“
FILIALA BRAȘOVŪ,

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungar.

primesce depunerii spre fructificare pe lângă
4 1/2% și plătesce însași darea de venit pentru ele.

Escomptează cambii cu interese dela 5 1/2% în sus;
Acordă împrumuturi pe ipotece, până la jumătate a valorii lor cu 6%;
Lombardează efecte și monete, acordându 85% din valoarea de curs, și
Giuaerii și mărfuri acordându 2/3—3/4 a valorii lor ca împrumut, cu procente dela 5 1/2% în sus.
Cumperă și vinde efecte. Valute și devise cotate la bursele din Budapesta, Viena și Bucuresci după cursul dălei, recomandându mai alesu pentru plasări de capitali diferitele efecte române, cari pe lângă cea mai mare asigurare ofer unu produsu de peste 5%, și cari se află totdeauna de vânzare la cassa institutului în BrașovŪ;
Efectuesce sub cele mai ieftine condițiuni plăți și încassări și eliberează asemnate asupra tuturor piețelor, mai ales din România;
Rescumperă fără nici o detragero cupone, le escomptează naintea scadenței lor și cumperă cu cele mai bune prețuri cupone dela efecte române;
Ingrigesce în comisiune ori și ce transacții ajutate fiindu de legăturile ce le întreține cu firme de rangul primu în Budapesta, Viena și Bucuresci, de a putea servi clientelei sale în celū mai culant și folositoru modū;
Dă cu chiriă magazine și locuri de depou pe teritoriulu seu alături cu gara reg. ung. de stat și legatū cu acesta cu două căli ferate, Strada Gării Nro 45, și în fine
Face asigurări asupra vieții omului, ca reprezentanță a societății de asigurare „EQUITABLE“ din New-York, după condițiunile avantajoase ale acestei societăți, în toate combinațiunile.
Biroul: piața, tîngulu botelorū Nr. 22, etagiulu I.
Ore de oficiu: 1/2 8—1/2, ore de cassă: 8—1. 21—*

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totu venitulū revine celorū asigurați.

Celū mai mare și bogatū institutu
de bani din lume.

Fondulū de asigurare
907 milioane
franci.

The Mutual

Societate de asigurare pe viață din New-York
fundată 1843.

Asigură viața
după modalitățile cele
mai diferite și mai fa-
vorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune
informațiuni servese:

Subdirecțiunea Ardelenă seu agentura principală locală
BrașovŪ, ulița Neagră Nr. 45.

12—*

Mensulū trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Maiu 1893.

Budapesta—Predealū				Predealū—Budapesta				B.-Pesta-Aradū-Teiuș				Teiuș-Aradū-B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu			
Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	Trenu de pers. on.	Trenu accele- ratū	
Viena	10.00	8.05	2.15	Bucuresci	7.45	8.50	4.45	Viena	10.00	8.05	2.15	Teiuș	3.04	1.35	Copșa mică	2.24	11.34	7.10	
Budapesta	8.25	2.10	5.50	Predealū	12.17	5.16	9.12	Budapesta	8.10	1.55	10.00	Alba-Iulia	3.40	2.14	Șeica mare	2.51	12.01	7.43	
Szolnok	11.38	4.14	9.27	Timișu	1.42	5.57	9.41	Szolnok	11.04	4.02	1.37	Vinț. de jost	3.58	2.32	Loamneș	3.27	12.37	8.27	
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	BrașovŪ	2.18	6.10	10.17	Aradū	3.50	6.57	6.10	Șibotū	4.20	2.56	Oena	3.53	1.03	8.59	
Oradea-mare	3.53	7.08	1.50	Feldiōra	2.45	5.58	7.43	Glogovațū	4.30	2.25	6.35	Simeria (Piski)	5.52	3.18	Sibiu	4.16	1.26	9.23	
Mező-Telegd	4.39	7.43	3.03	Apaa	3.16	6.35	8.23	Gyorok	4.42	2.43	6.46	Deva	6.03	3.59	Sibiu	7.44	4.49	10.17	
Rév	5.22	8.18	3.46	Augustinū	3.37	7.01	8.57	Paulișu	5.03	3.20	7.08	Branicōa	6.33	3.59	Oena	8.09	5.09	10.43	
Bratoa	5.45	4.07	3.24	Homorodū	4.27	7.45	10.02	Radna Lipova	5.14	3.40	7.19	Ilia	6.58	4.16	Loamneș	8.33	5.32	11.09	
Bucia	6.07	8.51	4.27	Hașfalēu	5.32	9.13	11.17	Conop	5.32	4.00	7.37	Gurasada	7.09	4.42	Șeica-mare	9.05	5.59	11.40	
Ciucia	6.34	9.07	4.53	Sighișōra	5.53	9.42	11.39	Bērzova	5.56	8.00	8.00	Zamū	7.39	5.19	Copșa mică	9.34	6.20	12.05	
Huedin	7.18	9.37	4.50	Elisabetopole	6.20	10.21	12.16	Soborșinū	6.12	8.15	8.15	Soborșinū	8.16	5.49	Cucerdea	2.36	8.15	2.35	
Stana	7.35	5.48	4.17	Mediașu	6.41	10.55	12.47	Bērzova	7.01	8.56	9.08	Bērzova	9.08	6.26	Ludoș	3.26	8.56	3.26	
Aghiriș	7.54	6.05	5.42	Copșa mică	6.54	11.14	1.03	Conopū	7.29	9.24	9.27	Conopū	9.27	7.24	Oșorheiu	5.07	10.27	5.07	
Gărbău	8.05	6.24	5.55	Micāsasa	6.56	11.29	1.18	Radna Lipova	7.55	9.50	9.58	Radna Lipova	9.58	7.56	Oșorheiu	5.50	10.42	5.56	
Nădășel	8.17	6.39	5.55	Blașiu	7.30	12.24	1.39	Ilia	8.11	10.06	10.12	Paulișu	10.12	8.08	Regh.-sās.	7.25	12.15	7.25	
Clușiu	8.32	10.37	6.59	Crăciunelū	7.30	12.39	2.13	Deva	8.29	10.24	10.25	Gyorok	10.25	8.20	Regh.-sās. - Oșorh. - Cucerdea	3.50	8.00	3.22	
Apahida	8.49	11.10	6.11	Teiușu	7.59	1.10	2.49	Simeria (Piski)	8.55	10.50	11.16	Glogovațū	10.48	8.44	Regh.-sās.	5.18	9.35	5.05	
Ghiriș	9.06	11.32	9.08	Aiadū	8.06	1.45	3.42	Orăștia	9.59	11.16	11.16	Aradū	11.10	8.55	Oșorheiu	5.30	12.25	5.54	
Cucerdea	10.12	12.50	10.50	Vințul de sus	8.23	2.11	1.23	Șibotū	10.25	11.43	12.06	Szolnok	11.25	9.45	Ludoș	7.-	1.56	7.41	
Uiōra	10.59	1.43	11.54	Uiōra	8.23	2.40	4.23	Vinț. de jost	10.44	12.06	12.06	Budapesta	7.25	1.20	3.30				
Vințul de sus	11.07	1.52	12.04	Cucerdea	8.53	2.48	4.29	Alba-Iulia	11.08	12.30	12.51	Viena	6.20	7.20	3.-				
Aiadū	11.31	2.18	12.34	Ghirișu	9.23	3.06	2.08	Teiușu	11.29	7.00	7.36								
Teiușu	11.48	2.40	1.-	Apahida	9.23	3.53	3.-												
Crăciunelū	12.25	1.40	8.33	Clușiu	10.45	5.18	4.23												
Blașiu	12.50	2.17	2.17	Nădășelū	11.01	5.45	4.48												
Micāsasa	01.04	2.35	9.09	Ghirbău	11.01	6.14	5.25												
Copșa mică	1.35	3.14	9.42	Aghirișu	11.01	6.35	5.43												
Mediașu	1.50	3.34	9.44	Stana	11.01	6.53	8.05												
Elisabetopole	2.13	3.49	9.44	B. Huedin	11.01	7.08	6.07												
Sighișōra	2.32	4.11	9.59	Ciucia	11.01	7.34	8.19												
Hașfalēu	3.04	4.48	10.22	Bucia	11.01	7.53	8.43												
Homorodū	3.46	5.47	10.58	Rév	11.01	8.31	9.02												
Augustinū	4.02	6.13	11.13	Mezō-Telegd	11.01	8.51	9.41												
Apaa	5.26	7.50	12.26	Oradea mare	11.01	9.10	9.56												
Feldiōra	6.08	8.30	12.58	P. Ladány	11.01	9.30	10.13												
BrașovŪ	6.40	9.03	1.15	Szolnok	11.01	9.30	10.32												
Timișu	7.16	9.38	1.34	Budapesta	11.01	10.07	11.07												
Predealū	8.-	10.25	2.09	Viena	11.01	10.44	11.41												
Bucuresci	8.-	10.25	2.09		11.01	11.04	11.59												

Nota: Numeri încadrati cu linii grōse însemnăză orele de nopțe.